

SABAH

En güzel müze ofisler

Bir ofis düşünün kapısından girdiğiniz andan itibaren sizi **Burhan Doğançay, Zonaro, Fikret Mualla, Fahrelnissa Zeid, Cathrine Opie, Daniel Arsham** ve daha nicelerinin eserleri karşılıyor... Ofis değil sanki birer müze gibi mekanlar bunlar. İnsanın çalışmak için gittiği bu yerlerde ruhu, sanat sevgisi besleniyor. Bu ortamları yaratan iş insanları sanatı sevdikleri kadar paylaşmayı da seviyorlar.

Duvarдан yana sıkıntımız var

FATİH ÖZTÜRK/Bilfen Şirketler Topluluğu Yönetim Kurulu Başkan Vekili

- Genel müdürlük binanızın duvarları çok ünlü ressamların eserleriyle dolu. Hatta duvarlarda yer kalmamış... Kaç eseriniz var?
- Koleksiyondan yana sıkıntımız yok ama duvardan yana sıkıntımız var. 800'ün üzerinde klasik ve çağdaş olmak üzere Türk sanatçılarımızın resimleri var. Ama yeterli duvarımız olmadığı için sergilemekte sıkıntı çekiyoruz.

- Eserlerinizi ofiste sergilemeye nasıl karar verdiniz?

- Kamu ve özel kurumlarda örneklerini gördüm ve bunun da çalışanın motivasyonunu olumlu yönde etkilediğini hissettim. Bir değer göstergesi olarak algılanıyor çalışan tarafından. Aslında müze açmak istiyoruz.

- Hangi sanatçıların eserleri var koleksiyonunuzda?

- Koleksiyonumuzdaki eserler çeşitlilik göstermekle birlikte, yönetim kurulu başkanımız Osman Öztürk her Türk klasik ressamdan bir eserin olmasını hedefliyor. Bunun dışında modern eserlerimizde çeşitlilik gösteriyor. Özetle şu isimler çerçevesinde ilerliyor koleksiyonumuz; Burhan Doğançay, Zonara, Ziem, Devrim Erbil, Fikret Mualla, Şeker Ahmet Paşa, Hoca Ali Rıza, Halil Paşa, Nuri İyem, Sami Yetkin, Nuri Yamaç gibi... Bir koleksiyoncuyla ilginç bir sohbetimiz olmuştu; "Bu eserlerin bir noktada tükenmesi lazım, nasıl bulup hâlâ satabiliyorsunuz?" diye sormuştum ona. "Dedeler toplar, oğulları satar, torunlar tekrar toplar" dedi. Bizdeki durum şu, biz hem baba, hem oğul toplayıcıyız.

- Koleksiyonculuğa nasıl başladınız?

- Koleksiyonculuğa başlama hikayemiz babama uzanıyor elbette. Babam okul kurmadan önce Milliyet gazetesinde çalışıyor. 70'lerde aldığı maaş üç bin lira civarında. Bu paranın da her ay, 200, 300 lirasını ayırıp, müzayedelere gidip bütçesine göre çeşitli parçalar almaya harcıyor. Birgün İbrahim Çallı'nın Manolyalar diye bir eseri satılığa çıkıyor ve babam da rahmetli annemle müzayedede o sırada. Babam da 185 bin lira pay veriyor, annem de "3 bin 500 lira maaş alıp, nasıl böyle bir şey yaparsın" diye sinirleniyor. Babam borç olarak ödemeyi planlandığını anlatıyor. O resim alınmıyor neticede. Bu hikayeyi çok dinledik ailede. 30 yıl aradan sonra o resim tekrar satılığa çıktı ve babam da koleksiyonculuk aşkı yeniden doğdu.